

Kära Markus och Aida Bertling,

Även om jag går genom dödsskuggans dal, fruktar jag inget ont, ty du är med mig; din stav och din stav ger mig andedräkt. Psalm 23:4

Välsignelser över er, jag ville börja med den här texten, eftersom det för mig har varit Guds uppfyllelse i mitt liv, i två månader har det varit att förstå att utan "Guds andedräkt" hade det varit svårt att ta sig igenom denna situation .

För några söndagar sedan delade jag psalm 23 till församlingen, reflektionen var "Gå genom dalen", jag tror att när vi tänker oss att gå genom dalen, men också några där nästan hela dagen bara är skugga, fukt, kyla, allt är grått, men tittar man upp ser man bortom dalen man befinner sig i, där är ljusa, vackra betesmarker, solens hetta.

Som pastor i denna tjänst tror jag att det var nödvändigt att gå igenom detta, vi har levt igenom svåra situationer, men detta överträffade oss i alla aspekter, och speciellt mig, eftersom jag såg min mamma, en stark kvinna, alltid säker på allt, kopplat till Gud, en "viking" som jag kallar henne, för att se en sårbar, sjuk, beroende kvinna och lida smärta i hennes kropp, jag hade aldrig sett henne så här, och medan jag var med henne på denna andra sjukhusvistelse, måste jag ta hand om henne under en vecka 24 timmar om dygnet, eftersom han var den ende som var behörig att följa med henne, (eftersom hon var äldre) talade Gud till mig i gryningen och sa till mig..."Du går igenom dalen, men oro dig inte, jag följer med dig." Och så har det varit, idag kan vi säga att vi når de där ömma hagarna, vi kan redan njuta av den stekande solen med dess värme, men det var nödvändigt att gå genom dalen.

Jag tackar er också för era böner, jag vet att vi på ett eller annat sätt var förenade i anden, och det hade också mycket inflytande på det andliga området. Gud välsigne er för det, jag uppmuntrar er att fortsätta att gå framåt i den himmelske Faderns löften, och jag delar denna reflektion med er.

Nåväl, angående bygget av templet har vi gått långsamt framåt, efter pandemin, men vi är i ett land där allt är för "mañana", jag vet inte om ni förstår denna term, men det är en förbannelse, vad borde ha varit rutiner

för Bygglov måste pågå dagar eller högst en vecka, det kan pågå månader, till och med år, om du inte har bekanta på respektive statliga kontor som ger dig en hand som chef. Men tack och lov att vi har tillstånden.

I många konstruktioner här i Chile är det bara att börja och längs vägen ordnas de handlingar som ska presenteras och det har vi gjort, självklart inom alla juridiska frågor har byggföretaget redan börjat resa stommen, Vädret har inte varit med oss, eftersom vi fortfarande är på våren och speciellt i detta område är det regnet som är huvudpersonen, och eftersom vi arbetar med el är vi beroende av bra väder eftersom regnet inte är bra.

Men vi går framåt, steg för steg, det är också ett arbete som bygger på TRO, och det innebär att samla in ekonomiska medel, vi är inte heller en stor kyrka, vi är en relativt ung församling, och tillsammans med min fru är vi den första generationen pastorer, och representanter för er sedan förra året, vilket också uppmuntrar och stärker oss att veta att det finns en församling i Sverige som ber för oss.

Vi är glada att veta att rådet har en önskan att vara en del av denna konstruktion, och ni ska veta att de sås på bördig mark, och i hopp om att det nya kyrkan kommer att ha en stor inverkan på samhället.

Det finns många drömmar och önskningar med detta nya projekt, inte bara andligt, utan också socialt, vi tror att tider av nöd kommer tillbaka, och kyrkan, som aldrig förr, bör vara närvarande i dessa tider, för att be och vara till hjälp.

Jag ber er meddela mig hur du kommer att göra denna donation, en gång eller månadsvis eller som vi har gjort hittills var tredje månad, så ger jag också instruktionerna till banken som ansvarar för överföringen.

Jag föreslår också att det ett bättre sätt och det är billigare, för er och för mig är kostnaderna inte så höga för att skicka pengar, det heter Western Union och de har en avgift på 20 svenska kronor.

Tack så mycket på förhand och snart skickar jag min rapport, eftersom vi så småningom lämnar "dalen", Gud välsigne er.

Ricardo och Abigail Sjöberg